

לאה, הרבה שלום

מאז נפרדנו בלונדון הספקנו כבר לשוחח פעמיים בטלפון. על אף זאת הנני מרגיש צורך לכתוב מכתב זה בעיקר לשתף אותך במחשבות ובהרגשות שלי בעקבות המצב אליו נקלעתי (נקלענו ליתר דיוק) ולאחר שיחתי עם יגאל [יגאל אלון]. טרם הגעתי למסקנה סופית, זאת אני מתכוון לעשות רק לאחר שנפגש בארץ. נראה לי לפיכך שחשוב ביותר עתה הוא לנסות לראות המצב בראיה מפוכחת וריאליסטית.

במידה והסיכום שאני חוזר בנובמבר לממשלה הרי there is no case to answer. מכאן שבמקרה זה הכל תקין ולמעשה אין בעיות פרט לפתרון של חודשיים לגבי יובל. בשלב זה על אף זאת שאמרתי ליגאל שאני עדיין עומד על מילוי ההבטחה שניתנה לי, אינני רואה אפשרות זו בסבירות גבוהה. מוטב לפיכך לראות מה יקרה אם ההבטחה לא תקוים. יגאל חזר והציע פעם נוספת ובכל החגיגות שהוא לאחר שישב עם גולדה יום לפני צאתו לארצות הברית שאלך לבחירות לכנסת והיא הפעם חוזרת ומבטיחה שאכנס גם לכנסת וגם לממשלה. היא מוכנה לעשות זאת בצורה ברורה בעת ביקורי הקרוב בנוכחות אלון [יגאל אלון], ספיר [פנחס ספיר] וגילי [ישראל גילי]. כמובן זאת בהנחה שאין מפולת בבחירות. במקרה כזה הוסיף יגאל ממילא גם כניסתי עתה לממשלה לא הייתה מבטיחה דבר. באם הצעה זו נראית לי אמר יגאל קיימות שתי אפשרויות. הראשונה שאחזור לארץ בנובמבר. גולדה עומדת על כך שאשאר כאן עד נובמבר (היא הבטיחה זאת לגורם רפובליקאי מסוים). מכל מקום יגאל איננו מציע להתחיל במריבה על חודשיים בשלב זה עם גולדה. לדעת גולדה אם ניקסון יכשל אולי אפילו טוב שאעזוב כאן לפני ינואר 1973 (קרי בנובמבר), במידה וניקסון נבחר הם מציעים שאשאר תקופה נוספת (עד מרץ-מאי), דבר שלא בא בחשבון בגלל יובל.

בכל מקרה אחזור לארץ בין נובמבר למאי לפי הצעתם, הם מציעים שאכנס לפעילות מפלגתית. המשמעות היא שלא יהיה לי כל תפקיד. יגאל אומנם בא אלי עם הצעה רשמית גם להיות נשיא הטכניון, אך אמר שאם הכוונה להיכנס לממשלה שנה לאחר מכן, הרי אין טעם לקבל תפקיד שלא ניתן להמשיך בו שנה לאחר מכן. כלומר שבפועל כרגע, בין שאני חוזר בנובמבר (או אפילו לפני כן) או במאי 73, אין הצעה קונקרטית, פרט לעניין הטכניון. יתר על כן, אם אני מחליט להסתכן ולהקדיש שנה לפעילות מפלגתית (עם כל הסיכונים הכרוכים במצב לא ברור שבו אמצא, כולל הבעיה הכלכלית) אני עלול להישאר קרח מכאן ומכאן. יש כמובן אפשרות נוספת שאחליט לעסוק במשהו (טכניון או דבר אחר) ועל ידי כך אני עלול לצאת מכל המשחק הפוליטי.

במצב שנוצר נראה לי כעת שעליי להתמיד ולתבוע קיום מילוי ההבטחה. יחד עם זאת, עליי להיות מוכן לכך שדבר זה לא יתממש עתה. השאלה שעליי לתת לעצמי האם בכוונתי לנצל הרגשת החובה שלהם (על אף כל סימני השאלה הכרוכים בכך) ולא לשבור הכלים ולומר שאני מוכן להצעתם וללכת למערכת הבחירות. במצב זה כמובן שהיה נוח לי יותר להתייצב בארץ מאוחר יותר ומייד להיכנס למערכת הבחירות להסתדרות (מאי) או אפילו לאחריה רק למערכת הבחירות לכנסת (החל מיוני 73). במציאות

שנוצרה בתחום המשפחתי אפשרות זו איננה ריאלית. מכאן שעליי לחזור לארץ בנובמבר והבעיה מה עושים שנה שלמה ללא תפקיד כולל הבעיה הכלכלית. זוהי הבעיה שעלינו להתכונן לה. יתכן וימצא משהו שאעשה. החיסרון שלא כדאי לי להסתבך בכניסה לתפקיד כלשהו שיכול להפוך למטרד במקום לתועלת. העליתי דברים אלה בכתב כדי להכין אותך מחשבתית לקראת בואי. אני מבקש שהדברים יישארו רק בינינו ואל תשתפי מישהו אחר בשיקולים ובדעות הכלולות במכתבי. לו ידעתי שכך יתפתחו הדברים הרי הטוב ביותר היה לו יובל היה נשאר בארצות הברית והיינו חוזרים רק במחצית 73 למערכת הבחירות (כפי שעשה אבן בשעתו עם שובו מכאן). נעזוב זאת כי כרגע עלינו לתת תשובות לבעיות קונקרטיות ולא לעסוק באלו.

אגב, ההתפתחות בעניין אהרלה [\[אהרן יריב\]](#) מפתיעה אותי. אהרלה הלך ליגאל לפי הערכתי בגלל מסקנתו שמדיין לא ייצא לו דבר. אהרלה אמר ליגאל שהוא רוצה להיכנס לפוליטיקה, אך בעיקר לבעיות פנים. יגאל הסביר לו שאין לו לאהרלה כל סיכוי ללכת לבחירות הבאות לכנסת. מוטב לו לפיכך לקבל ההצעה של וושינגטון ולאחר 3-4-5 שנים יהיה מקום לבחון העניין. אהרלה אמר לו שהוא במצב מוכן לבחון העניין מחדש. לפי דעתי בשעתו היה דיין שגרם לכך שבליבו של אהרלה תתעוררנה תקוות לקראת הבחירות הקרובות וכתוצאה מכך נתן אהרלה לפני שנה תשובה שלילית לגולדה. אינני רוצה לומר בביטחון שלו אהרלה נתן תשובה חיובית הייתי היום בממשלה והוא בווישינגטון, אך בוודאי רבים היו הסיכויים שאכן כך היו מתפתחים הדברים, אך גם זה בבחינת בכי על חלב שפוך. בסיכום אנו עומדים בפני הצורך לקבל החלטות קשות ומוטב לעשות זאת לא על בסיס התרגזות והתרגשות והרגשת עוול שנעשה לנו, על אף כל ההצדקה שיש לנו לחוש כך, אלא, בסיס חישוב יותר ריאלי ומפוכח של המציאות על החיוב והשלילה שבה.

באשר ליתר הדברים, הכל תקין ואין בעיות מיוחדות. המצב בווייטנאם החמיר ביותר ואני מתרשם שארצות הברית (בפרט חברי ובעל הבית שלו) יעמדו בפני בעיות קשות ביותר, ענייניות ופנימיות, בעתיד הקרוב.

אני אצא לארץ כפי שאמרתי לך ב-17 או לכל המאוחר ב-18 למאי. אגיע ליום ו' בוודאות לארץ. לפיכך אוכל להיות גם אצל הפקרים [כך במקור] ובוודאי בבית הכנסת לעלייתו לתורה של אברהם [\[אברהם בן-ארצי\]](#). הכל יהיה תקין ומוסדר.

בדיף [דואר דיפלומטי] זה אני שולח גם המכתבים שכתבתי לחלק מן השרים. צרפי אותם למעטפה בה תמצאי ההזמנה הרשמית. אינני שולח לאחרים מכתבים אישיים. יחד עם זאת, מציע שאולי את תטלפני לדדו [\[דוד אלעזר\]](#), אהרלה וחיים בר-לב.

אמרי ליובל שה- cassette tape deck הגיע ואני מפעילו בהתלהבות רבה בבית. מכשיר קטן ופשוט ונחמד מאוד. מתאים ונוח להפעלה ואינו מחייב הסיבוך של tape recorder רגיל או של פטיפון. בקיצור מכשיר קטן ויעיל וזול.

השבוע, לאחר שאגמור עם ביקורו של יגאל, אגש לשען. אגב, השען חשש שמא שכחנו השעונים וביזזמנו התקשר לבית כדי לברר מה קרה והאם יוכל לשלוח השעונים מיד לרון [כך במקור] (הוא לא אמר שעונים, הוא היה דיסקרטי ואמר "חבילה").

כתבי בדיפ היוצא את כל אשר תרצי שאביא מכאן (אגב, הגיעה חבילה קטנה יחסית – לא ארוכה) מ-
בלומנגדאל [בלומינגדיילס]. מה לעשות עימה?

הרבה נשיקות לך ולילדים

שלך

יצחק